भुष्तीतात्रच तिचती ह्यान्तर्जानुः सदा नरः ॥ २७ ॥ उपघाताहते दोषं नान्यस्योदीरयेदुधः। प्रत्यश्चलवणं वर्ज्यमसमत्युष्णमेव च ॥ २८॥ न गच्छन च तिष्ठन् वै विगमू चोत्सर्गमात्मवान् । कुर्वीत नैव चाचामन् यत् कि चिदिप भक्षयेत् ॥ २८ ॥ उच्चिष्टो नासपेत् किष्मित् खाध्यायत्र विवर्जयेत्। गां ब्राह्ममां तथा चाम्निं स्वमूर्जनिच न स्पृत्रोत्॥ ३०॥ न च पश्चेद्रविं नेन्दुं न नम्रचाणि कामतः। भिन्नासनं तथा ग्रय्यां भाजनन्द विवर्जयेत् ॥ ३१ ॥ गुरुषामासनं देयमभ्यत्यानादिसकृतं। अनुकू सं तथा खापमिभवादन पूर्वकं ॥ ३२॥ तवानुगमनं कुर्यात् प्रतिकूखं न संजपेत्। नैकवस्त्रस्र भुष्त्रीत न कुर्याद्देवतार्च्चनं ॥ ३३ ॥ न वास्येद्विजासाग्री मेषं कुर्वीत बुद्धिमान्। सायीत न नरो नको न भयीत कदाचन ॥ ३४॥ न पाणिभ्यामुभाभ्याच्च कर्ण्ड्रयेत शिरस्तया । न चाभीष्टणं शिरःसानं कार्यं निष्कारणं नरैः ॥ ३५ ॥ शिरःस्नातस्र तैलेन नाङ्गं किन्निदपि स्पृशेत्। श्रनधायेषु सर्वेषु खाध्यायन्त्र विवर्ज्जयेत् ॥ ३६ ॥ ब्राह्मखानिखगोसूर्यात्र मेहेत कदाचन। उदङ्मुखो दिवा राचावुत्समें दिचणामुखः॥ ३७॥ त्रावाधाषु यथाकामं कुर्य्याकाृचपुरीषयोः।